

Leikkausten aiheuttama kurimus käy kalliiksi

Hallituksen kaavailemat leikkaukset vaikeuttavat ihmisten turvallisen asumisen järjestämistä. Asunto on ihmisoikeus, eikä sen puuttumista voida hyväksyä mistään hinnasta.

Asumisen kustannuksella ei voida paikata kuntien tai valtion taloutta. Asumismenojen jatkuva nousu vähentää kotitalouksien kulutukseen jäävien tulojen määrää ja pienentää kansalaisten ostovoimaa. Tämä johtaa vakavaan köyhyyskierteeseen ja lisää syrjäytymistä, samoin siitä aiheutuvia haittoja kuten päihde- ja mielenterveysongelmia. Haittojen hoitaminen maksaa, ja maksajia on yhä vähemmän.

Eläkkeensaajien asumistukeen kohdistuvat leikkaukset koskettavat tuhansia jo nyt köyhyysrajalla eläviä ihmisiä. Seurauksena on eläkkeensaajien tungos toimeentuloluukuilla ja häätöjen lisääntyminen.

Kiinteistöveron korottaminen, tonttivuokrien nousu ja asuntolainojen korkotukivähennysten poisto johtavat tilanteeseen, jossa myös työssäkäyvien asunnonomistajien asumiskustannukset ovat vaarassa nousta kohtuuttomiksi. Monet nuoret perheet ja ikääntyneet asujat päätyvät vuokra-asuntomarkkinoille.

Valtion tukemaa sosiaalista asuntotuotantoa on lisättävä. Asunnottomuudesta ei saa tulla arkipäiväistä, yleisesti hyväksyttyä ilmiötä, jota ei niin sanotusti voida hoitaa, kun ei haluta hoitaa. Kuntien ja valtion on tarjottava tontteja yleishyödyllisille rakentajille, ja tontteja on kaavoitettava riittävästi asumiskäyttöön. Tonteille on myös rakennettava. Rakentamisen normeja on tarkasteltava siten, että rakennuskustannukset pystytään pitämään kohtuullisina.

Asunnottomuudesta syntyvät lieveilmiöt tulevat yhteiskunnalle huomattavasti kalliimmaksi kuin kohtuuhintaisten vuokra-asuntojen rakentaminen. Lopulta vuokralainen maksaa rakennuskustannuksen moninkertaisesti takaisin.

Keinotekoinen keplottelu asuntomarkkinoilla on saatava loppumaan.